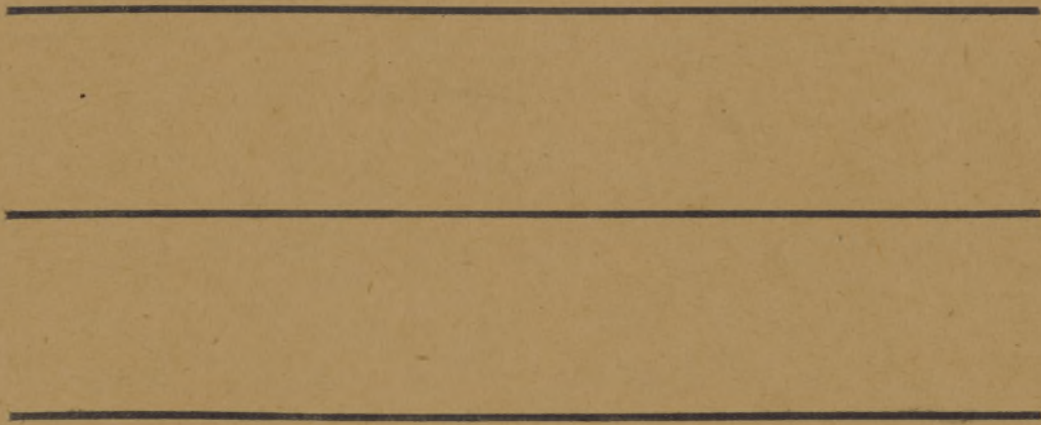

10175

III

Bibl. Jag.

*The paleogeographic problems of Africa developed from its present
river net.*

Communication de M. E. ROMER m. t.

The similarity in shape of the hypsographic curve and the profile of equilibrium demonstrates the significance of the main river as a dominating factor in the topography. This influence is shown by the adaptation of the directions of tributaries to that of the main river. The abnormalities indicate the antecedence or river captures.

The paleogeographic analysis of Africa based on these principles has shown three phases in the actual geographical cycle, the phase of the great collecting meridional lakes and two phases of capture-gaps which followed each other. The Orange gap seems to be the most ancient of these.

The paleogeographic position of the ...

Comments of M. E. Jones, Jr.

The ... in ... of the ... curve and the profile of ... the ... of the ... river ...

The paleogeographic analysis of ... on ... plates ... the ... of the ... and two ... of ... The ... of ...

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen in der Anlage einen Rachenabstrich des / der
_____ wohnhaft in _____

_____, Strasse, Nr.: _____

zur Untersuchung auf Diphtherie-Bazillen. Das Untersuchungsergebnis
ist an Herrn Dr. med. _____

in _____

_____, Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

Tak Hospitalummi ianjeratani & by-dogopi: Apiphi ta: Lecanque, d'ylm
(Stempel)
Zambesi, padunopi Kanjan Kongo i Tuk Ulanzi, kopijun Kongo.
(Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194

(Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194

in _____

Herrn

Dr. med. _____

in _____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.

(Unzutreffendes durchstreichen!)

(Dienstsiegel)

(Unterschrift)

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen in der Anlage einen Rachenabstrich des / der
_____ wohnhaft in _____

_____, Strasse, Nr.: _____

zur Untersuchung auf Diphtherie-Bazillen. Das Untersuchungsergebnis
ist an Herrn Dr. med. _____

in _____

_____, Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

(Stempel)

_____
(Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194_____

_____
(Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194_____

in _____

Herrn

Dr. med. _____

in _____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.
(Unzutreffendes durchstreichen !)

(Dienstsiegel)

_____
(Unterschrift)

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen in der Anlage einen Rachenabstrich des / der
_____ wohnhaft in _____

_____, Strasse, Nr.: _____

zur Untersuchung auf Diphtherie - Bazillen. Das Untersuchungsergebnis

ist an Herrn Dr. med. _____

in _____

_____, Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

(Stempel)

_____
(Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194_____

_____
(Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194_____

in _____

Herrn

Dr. med. _____

in _____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.
(Unzutreffendes durchstreichen !)

(Dienstsiegel)

_____
(Unterschrift)

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen in der Anlage einen Rachenabstrich des / der
_____ wohnhaft in _____

_____, Strasse, Nr.: _____
zur Untersuchung auf Diphtherie - Bazillen. Das Untersuchungsergebnis

ist an Herrn Dr. med. _____

in _____
_____ Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

(Stempel)

_____
(Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194

_____
(Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194

in _____

Herrn
Dr. med. _____

in _____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.
(Unzutreffendes durchstreichen!)

(Dienstsiegel)

_____
(Unterschrift)

PROBLEMY PALEOGEOGRAFICZNE AFRYKI W ŚWIETLE JEJ WSPÓŁCZESNEJformy SIECI WODNEJ.Podstawę

jest podkreślenie dwóch krajów, erazyjnej i hipsograficznej, jak też wyszczególnienie stąd

U podstaw tego eksperymentu znajduje się pojęcie normy sieci wodnej, właściwej każdemu dorzeczu, lub jego części. W tkance normalnej występują nitki, lub całe kompleksy sieci anormalnej w następstwie kaptażu bądź ~~jako następstwo~~ przetrwałości sieci wodnej. Na takich spostrzeżeniach oparto zasady rekonstrukcji paleogeograficznej. Dla ilustracji metody pracy ~~rekonstruujemy~~ *rekonstruujemy* dwa typy norm sieci wodnej. Sieć Padu to pospolity i najbardziej normalny typ sieci, odwrócony wprost typ sieć dolnej Wisły charakteryzuje typ najbardziej anormalny. Dopływy Padu skracają ku kierunkowi jego biegu i uchodzą doń pod coraz mniejszym kątem, dopływy Wisły na odwrót - Wisła płynie ku N, dopływy płyną do niej - ku S. Ponieważ przed kilku tysiącami lat płynęła Wisła z jezora lądolodu bałtyckiego ku S, sieć wodna Wisły nie różniła się niczem od sieci Padu. Dopływom Wisły brakło czasu z powodu braku sił w nadażeniu za zmianą biegu Wisły, ale proces adaptacji do dokonanego przez Wisłę faktu jest w toku.

Po przeprowadzeniu kilku oderwanych analiz paleogeograficznych, na terenie Polski i różnych krajów europejskich postanowiono wystawić na próbę zdobytych doświadczeń sieć wodną całego kontynentu. Wybór padł oczywiście na Afrykę, najmniej tektonicznie zaburzoną, a nie pozbawioną jak Australia sieci wodnej na rozległych obszarach.

Pragnąc w najkrótszym sprawozdaniu dać ~~niejakie~~ *zarys* wyobrażenie o ~~jej~~ "drodze", pomijając obraz systematyczny wskazał wprost na te wielkie anomalie afrykańskiej sieci, które ~~zimą~~ *zarys* po długich eksperymentach okazały się kluczem paleogeografii Afryki. Tak kapitalnymi incydentami w hydrografii Afryki są: Luangwa dopływ Zambezi, podmorski kanion i łuk Ubangi dopływ *Kongo*.

Luangwa wypływa w pnc. narożnika j. Nyasa, a płynąc w kierunku SW wpada do Zambezi, płynącego ku NE. Paradoksalna sytuacja fizjograficzna, uzasadniona fizycznie tym, że Luangwa płynie w "rowie" dałaby się pomyśleć tylko na minimalny przeciąg czasu, ~~który jest~~ *który jest* wykluczony, gdy "rowowa" Luangwa jest wieku pliocenckiego. Na domiar anomalii dopływy prawe Zambezi między Zumbo i Livingstone wpadają doń pod 90° i jeszcze większym kątem, a więc analogicznie do dolnej Wisły, skąd wniossek, że bieg Zambezi w dół Livingstone ku NE jest zjawiskiem ostatnich dni, że w tym samym, ale wyżej wzniesionym łożu płynęła Luangwa w kierunku

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is scattered across the page and is too light to transcribe accurately.

- 2 -

odwrotnym, ku SW. Sieć wodna na W od Luangwy popiera to rozumowania. Równoległa do Luangwy Luapula najdłuższy potok źródłowy Kongo płynie w górnym swym najstarszym odcinku ku W, biegła więc przed kaptażem na rzecz Kongo dokładnie w kierunku na Livingstone. Na tej linii biegnie w przedłużeniu Luapula najstarszy odcinek rzeki Kafue, która, zanim nie uległa w dwu etapach ostatecznie kaptażowi na rzecz Zambezi, kierowała się do owej szpicy wielkiego wachlarza wód pod Livingstone. Przedstawione tu przeobrażenia sieci wodnej wiodą ^{skąd} konkretnie do wniosku, że wachlarz wód: Luangwa, Luapula, Kafue jednoczył się pod Livingstone, przekraczając dzisiejszy bieg Zambezi w poziomie znacznie wyższym, więc jeszcze nie istniejącej rzeki. Z tym wielkim wachlarzem wód pochodzenia wschodniego łączył się w tym samym miejscu jeszcze większy wachlarz wód zachodnich: Kunene, Okawango, ^{Kwando} Kuando, górny Zambezi. Wody te rozlewały się u szpicy wachlarza w dwa dziś wyschnięte jeziora: Ngami i Makarikari, które ⁴⁰⁰⁰⁰⁰⁰ ~~musiały~~ musiały być odpływowe.

Szeroka brama Limpopo sugeruje odpływ tych wód do O. Indyjskiego. Tymczasem fakt, że płaska, a wysoka położona wanna Ngami-Makarikari w drenowaniu wyżyny Bulawayo konkuruje skutecznie z o wiele niższymi poziomami denudacyjnymi Zambezi i Limpopo, a liczne drobne i periodyczne wody najbliższego sąsiedztwa działu wodnego Limpopo w okolicy Serowe i Molepolole ^{ja} spływały ku wnętrzu niecki Kalahari dowodzą, że wachlarz wód Zambezi w pierwszej fazie nie zbaczając nigdzie wiódł centralną osią Kalahari i via Molopo wpadał do Orange; (dokonał tam) ~~najstarszego~~ najstarszego przełomu bariery ^{całkowicie} lądowej i tonął w Atlantyku /Pre-Zambezi I/. W fazie II nastąpił częściowy rozbiór tego Anti-Nilu na skutek częściowego kaptażu na rzecz Limpopo /Pre-Zambezi II/, a dzisiejszy stan fizjograficzny i biologiczny S Afryki zainicjował przekop Zambezi powyżej Zumbo /Zambezi III/.

Ponieważ nie było podstaw do twierdzenia, że niecka Kalahari była w ciągu trwania całego cyklu geograficznego zupełnie martwą i nieruchomą, a przynależność jakiejkolwiek nitki wodnej dorzecza Congo do dorzecza Orange wymagała przewagi spadku wód w kierunku Orange, przeto wstawiając w rachubę wartości współczesne dla spadku wód w obu kierunkach dojdziemy do przekonania, że basen Congo wnosił się w fazie inicyjalnej o 5-600 m wyżej aniżeli dzisiaj.

Sieć wodna bariery, odgradzającej dorzecze Congo od Oceanu uległa analogicznym, może jeszcze potężniejszym procesom degradacyjnym, które tam jednak były połączone i spowodowane ruchami skorupy, wiadomo bowiem, że przełom Congo powstał inaczej niż Orange, Limpopo, Zambezi.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

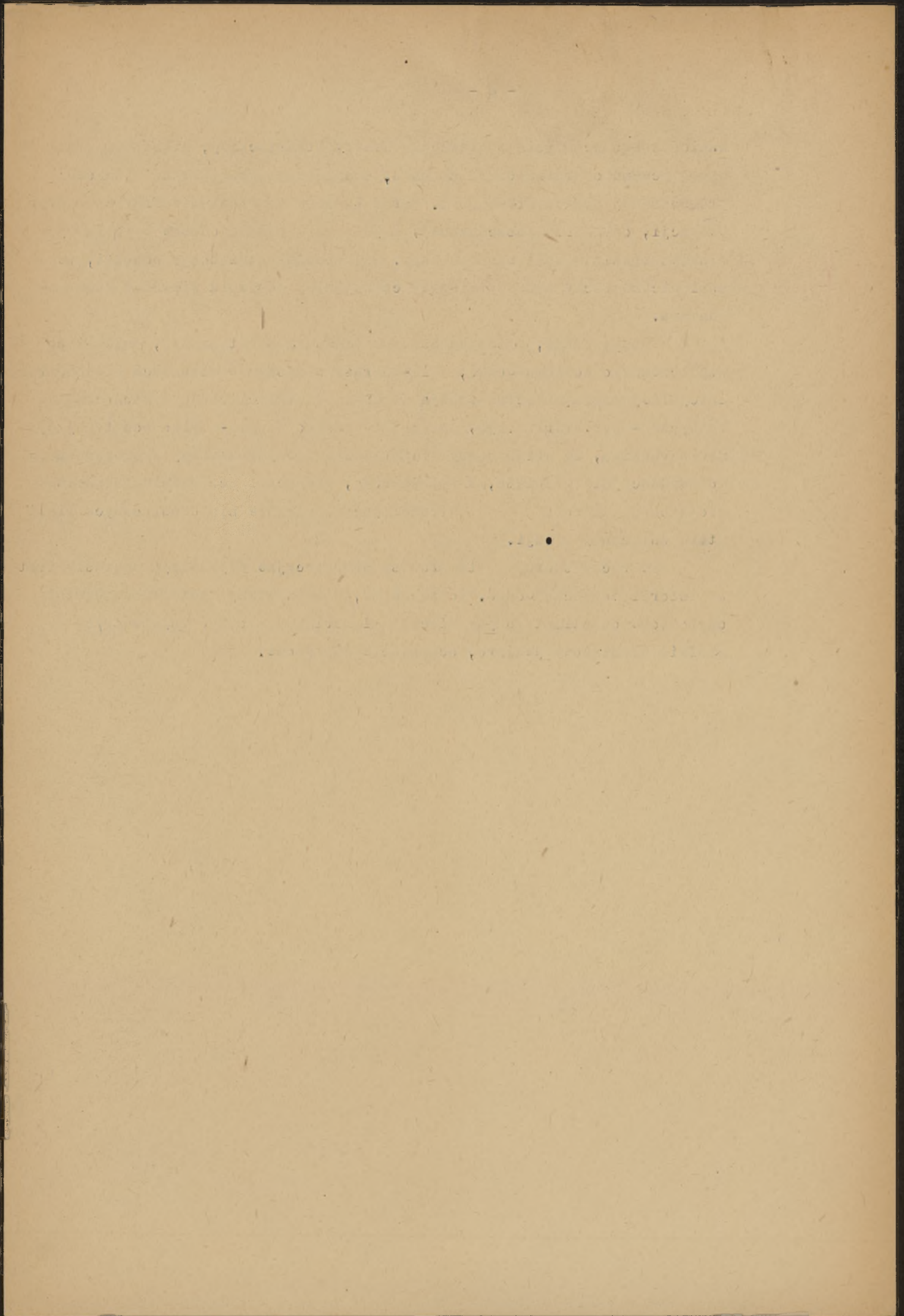
11

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Kanion Congo wciął się w elewację bariery atlantyckiej, która cofnęła brzeg Oceanu o przeszło 200 km na W, a spiętrzyła barierę do wysokości przenoszącej przeważnie 2000 m. Forma kanionu wyklucza linearny charakter elewacji, ona była płaszczynowa, a jest mało prawdopodobne by była zjawiskiem lokalnie zbyt ograniczonym. Sieć wodna rzeki Songa dowodzi, że analogiczne ruchy skorupy sięgały co najmniej po linię wierzchów Kamerun-Adamana.

Rzeka Sanga, o spadku osiowym większym do Atlantyku, aniżeli do współczesnego poziomu Congo, a 15-20 razy większym w warunkach hipsometrii inicjalnej mogła wsteczną erozją także na atlantyckich dopływach ciągnąć zdobycze - por. bieg rz. Dja, potoku źródłowego Sangi - tylko pod tym jedynie warunkiem, że dział wodny nie przedstawiał jak dzisiaj wypreparowanego denudacyjnie grzbietu, a był szeroką, płynącą i oczywiście odpowiednio wysoko położoną utrudniającą spotkanie się obustronnych linii ataku wstecznej erozji.

Te ruchy skorupy i te procesy degradacyjne wyjaśniają doniosły fakt w historii dorzecza Congo. Dorzecze to, w inisjalnej fazie tak szczelnie odgrozione od Atlantyku jak niecka Kalahari musiało być zajęte przez wielkie śródlądowe jezioro, oczywiście odpiwowe.

tytuł
całkowicie
niepewna
czy wcale

Palaeogeography of Africa in the light of African
river systems

by

Eugeniusz Romer

Summary of last results.

A synthesis of African river systems has been published
in "Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences
et des Lettres", N° 3-6A, Cracovie 1952. That synthesis is chronolo-
gically N°2; the tentative synthesis N°1 is going to be published
in "Czasopismo Geograficzne" ^{Vol. Wrocław 1952}. The present synthetic note, which
simultaneously appears in Polish in "Czasopismo Geograficzne"
was intended at first as an English summary for the article pub-
lished in "Bulletin", which was to be printed in Polish. Since it
has been published in English only, this note is superfluous
there, but it may be useful here as the last and perhaps the best
synthesis of all my results and considerations on the subject.

1. Theoretical foundations.

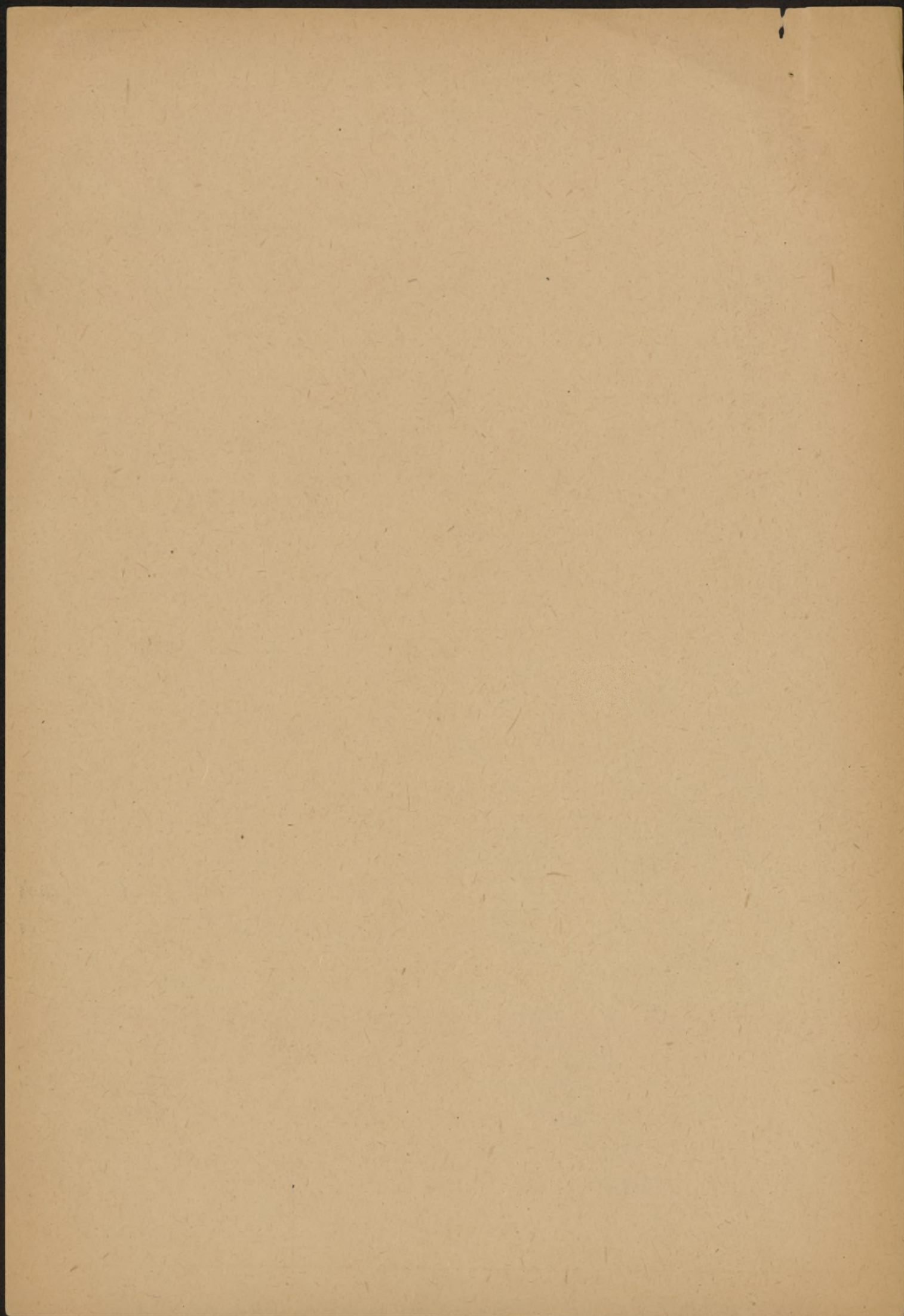
mental

The ^{mental} experiment is based on the relationship of the two curves:
the erosion curve and the hypsographic curve, and a notion derived
from this relationship - the notion of river system norm, proper
to every drainage basin or its part. In the normal texture
single abnormal courses or even whole complexes of abnormal
drainage pattern appear, as results of capture or ^{antecedence} ~~constancy~~ of drainage
systems.

drainage
could be first
reconstructed

the

On such assumptions and observations the principles of palaeo-
geographic ~~analysis~~ reconstruction are based. In order to illu-
strate the method two types of river system norms were selected

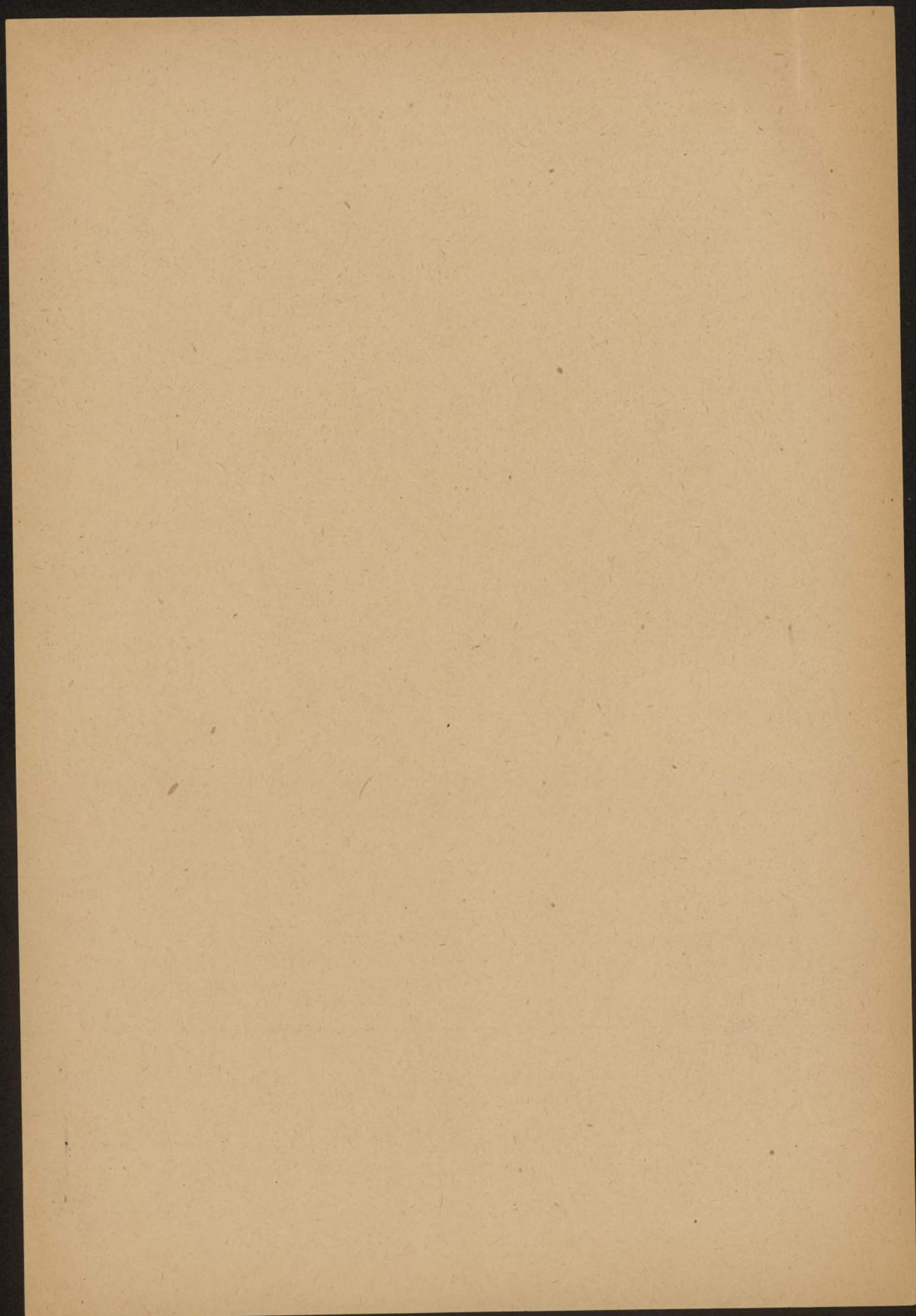

from the numerous examples analysed. The system of the Po is the ordinary and the most normal type, the system of the lower Vistula exemplifies the most abnormal type. The tributaries of the Po turn in agreement with the direction of its course and join it at decreasing angles, the tributaries of the Vistula - on the contrary: the lower Vistula flows north, its tributaries flow south. Several thousand years ago, when the Vistula flowed south, originating from a tongue of the Baltic continental glacier, its tributaries, flowing south, exactly as they do now, did not differ from the system of the Po. When the Baltic tongue had melted, the lower Vistula ran north, but its tributaries have not had a sufficiently long period of time wholly to accommodate their course to the changed direction of the Vistula; however, this adaptation is in process.

After having made several isolated palaeogeographic analyses on the territory of Poland and other European countries it was determined to test in the light of the experience acquired the river system of a whole continent. Africa was selected, of course, as tectonically the least disturbed continent, and - on the other hand - having no very large areas devoid of rivers, like Australia.

2. The phases of evolution of the Zambezi system.

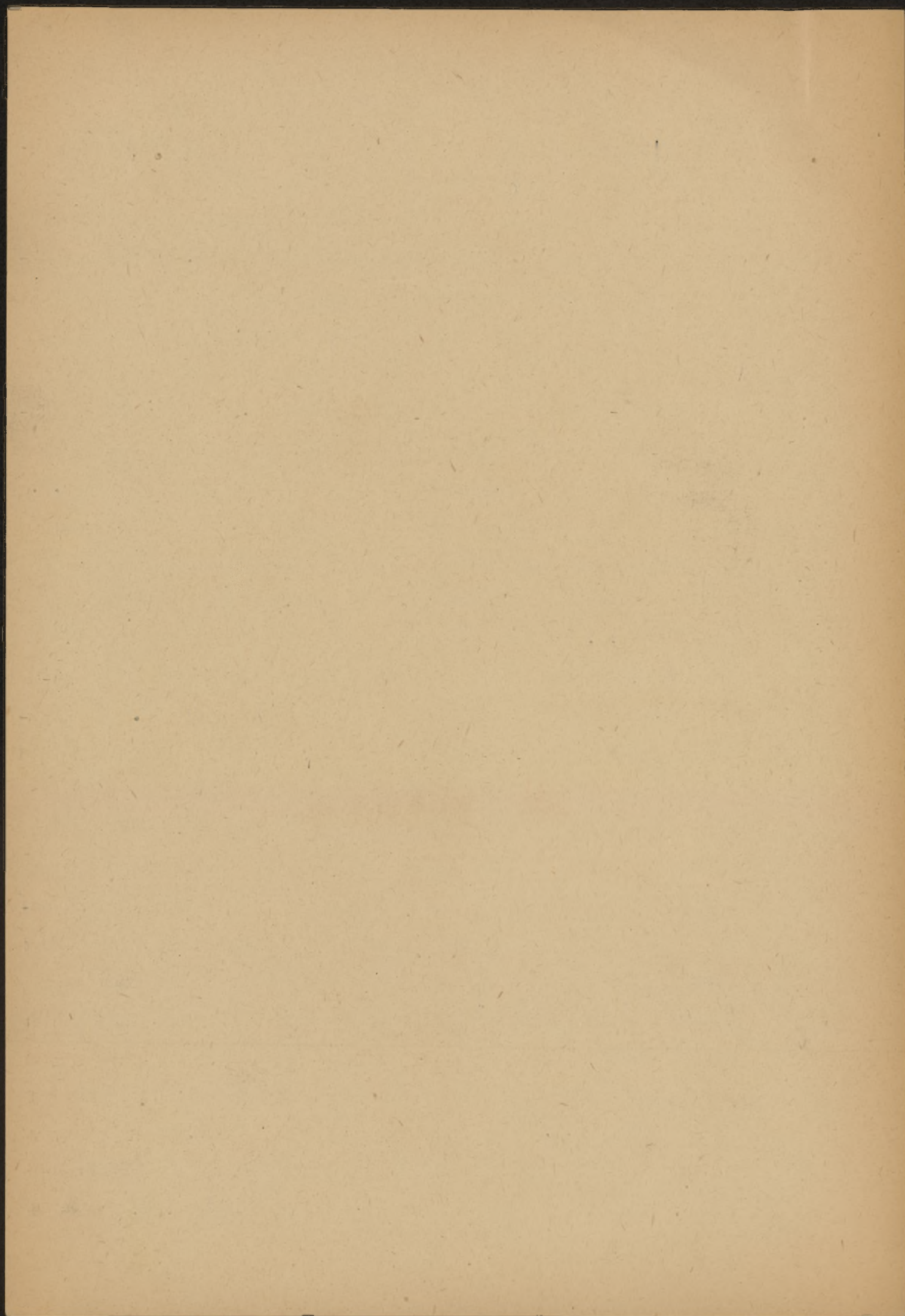
In order to give a notion of the method in a very short summary, no systematic description is given here; we point out directly those great anomalies of the African system, which after long *considerations seemed* experiments proved to be the clue to the palaeogeography of Africa. Those decisive incidents ⁱⁿ ~~of~~ the hydrography of Africa are: the Luangwa, a tributary of the Zambezi, the submarine canyon of the Congo, and the elbow of the Ubangi, a tributary of the

Congo.

The Luangwa flows from the north point of Lake Nyassa with the direction SW and discharges its waters into the Zambezi, which flows in an exactly opposite direction - NE. This paradoxical physiographical situation, motivated physically by the fact ~~in~~ that the Luangwa flows in a "trench", is conceivable only for a ^{very} short period of time, which however is out of the question, as "trench"-Luangwa dates from the Pliocene. It is a still greater anomaly that the right-hand tributaries of the Zambezi between Zumbo and Livingstone join it at the angles of 90° and more, i.e. similarly as in the case of the lower Vistula. It follows that the direction of the Zambezi NE, from Livingstone downwards, is quite a recent feature, and that the Zambezi ^(recently) ran in the opposite direction i.e. SW, in the same bed, though on a higher level.

The drainage pattern west of the Luangwa corroborates this conclusion. The Luapula, which is parallel to the Luangwa, the longest head stream of the Congo, flows in its upper segment, the oldest one, to the SW. Thus, before its capture on behalf of the Congo, the Luapula ran exactly towards Livingstone. In the same direction and as a prolongation of the Luapula, flows the oldest segment of the Kafue; this river, before its final capture on behalf of the Zambezi, which was effected in two phases, ran towards ^{at} ~~the~~ centre of the extensive fan of waters at Livingstone. The transformations of river systems presented above show that the fan consisting of the Luangwa, the Luapula, and the Kafue, centred at Livingstone, crossing the present course of the Zambezi on a much higher level, i.e. when ~~that~~ river did not exist. This extensive fan of waters of eastern origin was connected in the same place with a still more extensive fan of western waters, viz. the Kunene,

the Okavango, the Kwango, and the upper Zambezi. These waters formed at the centre of the fan two lakes - now desiccated: Ngami and Makarikari, which in that period must have had outlet.

The wide gate of ^{the} Limpopo suggests the drainage of those waters into the Indian Ocean. But it should be borne in mind that the flat and situated on a high level trough of Ngami and Makarikari is a successful competitor of the much lower denudational levels of the Zambezi and the Limpopo in the drainage of Bulawayo upland; besides, the numerous, insignificant and intermittent waters of the close neighbourhood of the Limpopo divide, near Serowe and Molepole, ^{are} discharge^d into the trough of Kalahari. These circumstances show that the Zambezi fan, without any deviation in the first phase, flowed along the central axis of Kalahari and via Molepole joined the Orange; there it made the oldest gap in the barrier of the continent of Africa and reached the Atlantic ~~Ocean~~ Ocean (Zambezi I).

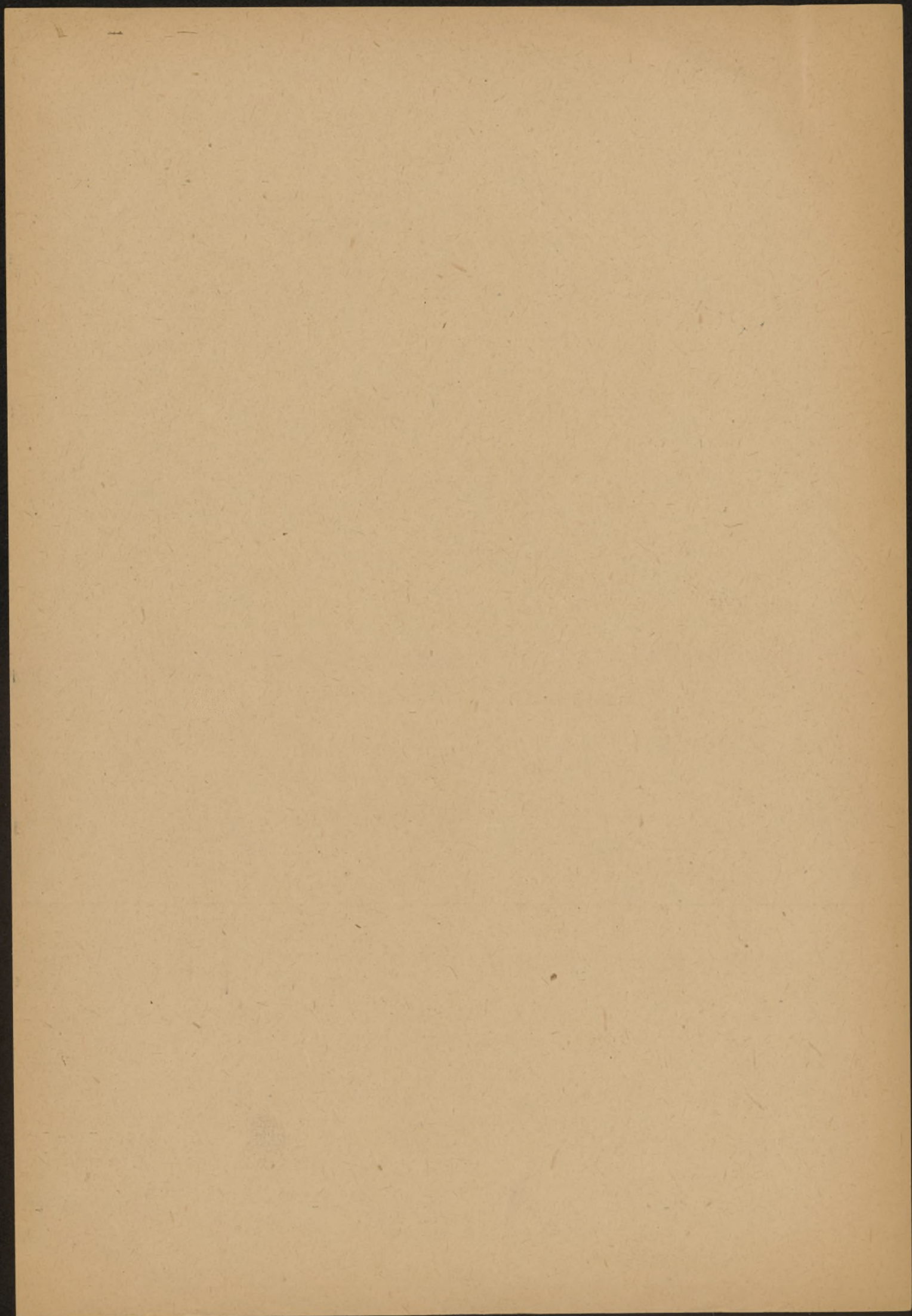
A line!

In the second phase this Anti-Nile lost part of its waters as a result of a capture on behalf of the Limpopo (Zambezi II), and the present physiographical and biological state of southern Africa ^{set in with the formation of} was brought about by the Zambezi gap above Zumbo (Zambezi III).

*2. Injane
as the
paleo...*

3. The evolution of the Congo system.

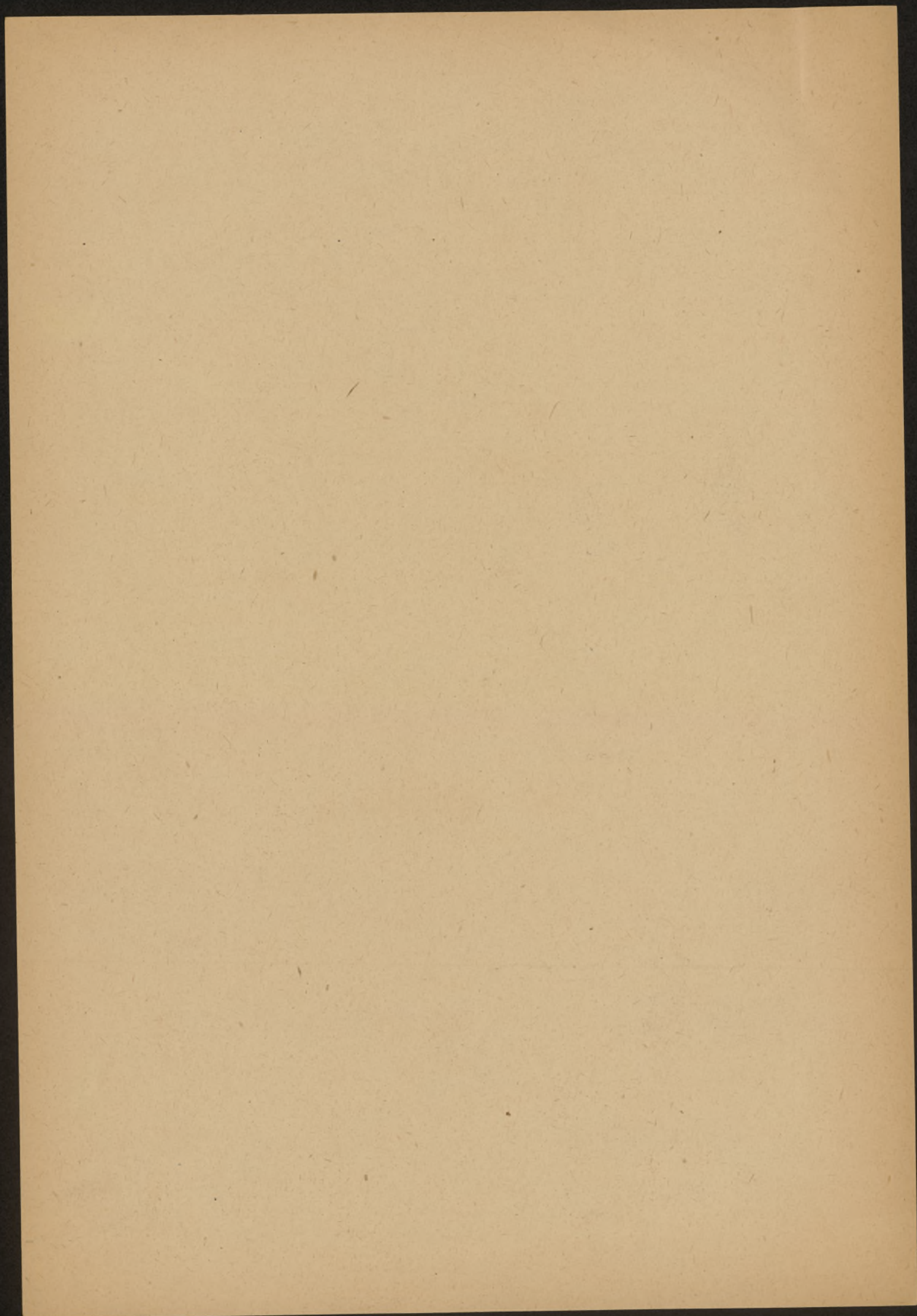
The river system of the Congo did not open at first so wide perspectives from our point of view, since the perfectly developed system of the Kassai, and that of the Lualaba and the Lomami presented no correlations either with the form of the basin ~~or with~~ ~~the~~ or with the course of the major stream. It is the contacts of the two systems - that of the Zambezi and of the Congo - that gave an approach to the solution. As the mentioned above Luapula, the longest head stream of the Lualaba-Congo ^{initially} belonged to the system of the Zambezi I (Orange), so did the longest stream of the Kassai.

There are reasons to assert that ~~the trough of~~ Kalahari during the whole geographical cycle the trough of Kalahari was entirely dead and stationary; now, in order that ^{some} a ~~runnel~~ of the Congo basin could belong to the basin of the Oranje a steeper gradient towards the Oranje than towards the Congo was necessary. Therefore, taking into account the contemporary values for the gradient in either direction, it is easily seen that the Congo basin in the initial phase was situated at a level about 500-600 m higher than at present. ^{or} ↗

The river system of the barrier that separates the Congo basin from the Ocean was subject to analogous, perhaps even more extensive, degradational processes, which, however, in that region were also caused by crustal deformations. For it is ~~now~~ ^{clear} that the Congo gap arose in a different way than that of the Oranje, the Limpopo, and the Zambezi. The Congo canyon cut into the Atlantic barrier, whose uplift had shifted the Ocean coast more than 200 km westwards and raised the ^{of the barrier} level ^{also} to the height of more than 2000 m. The form of the canyon excludes a linear character of the elevation, which was of plateau character, and it is not likely that it should have been limited to a small region. The river system of the Sanga shows that similar crustal deformations reached at least as far as the line of peaks of Cameroⁿ-Adamaua.

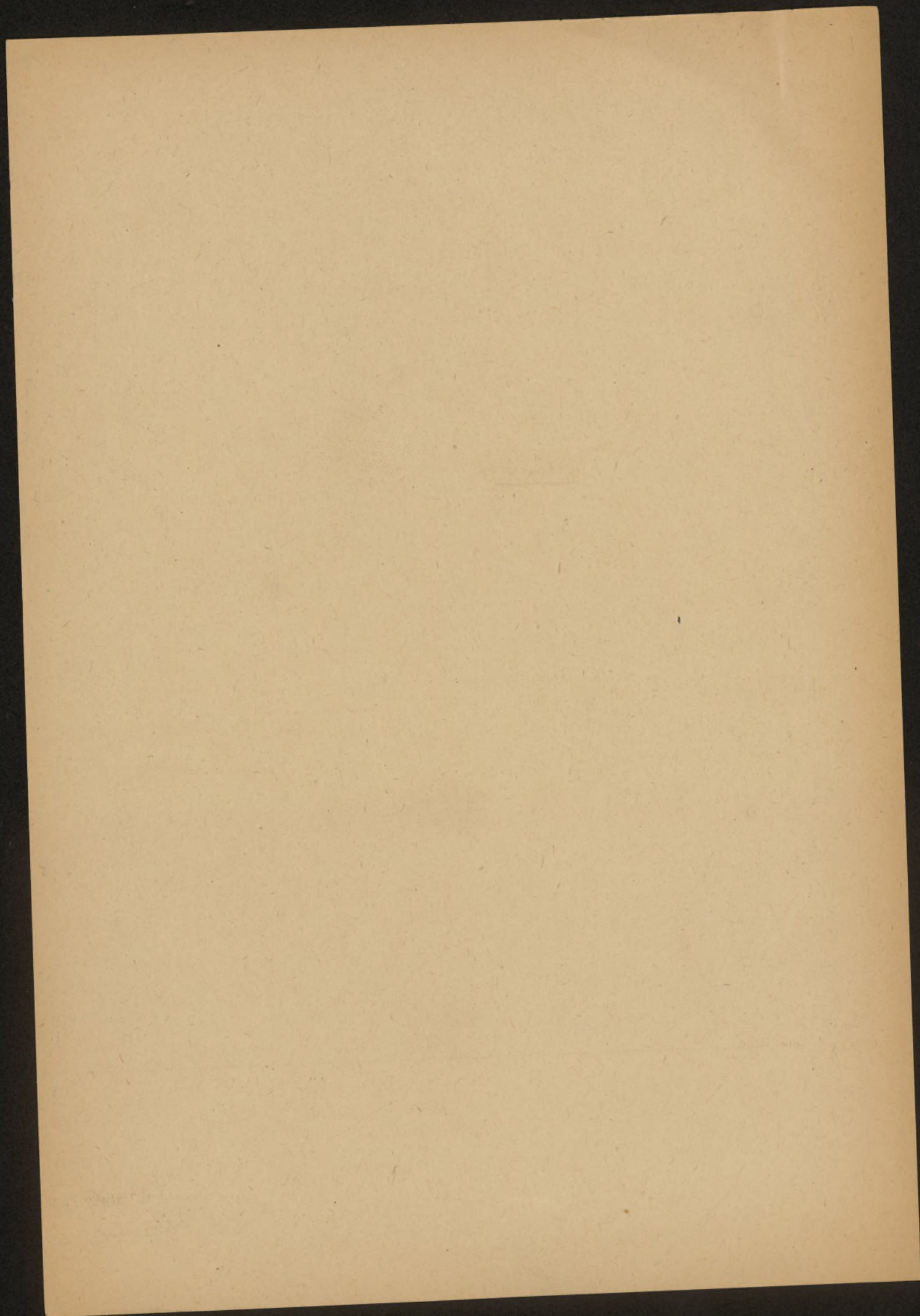
The river Sanga, whose gradient towards the Atlantic is 8 times steeper than towards the contemporary level of the Congo, and must have been 15-20 times steeper in the conditions of initial hypsometry, could make encroachments, by headward erosion, also upon the rivers which drained into the Atlantic (cf. the course of the river Dja, a head stream of the Sanga) only in the case if the divide was not - as it is now - an entirely denudation~~xxxxx~~

tion-worn ridge. This divide was in that period a broad plateau, of corresponding altitude, which resisted the tendency of the two opposite lines of attack of headward erosion to meet.

These crustal deformations and degradational processes explain an important fact in the history of the Congo drainage basin. In the initial phase this basin was as completely separated from the Atlantic as the trough of Kalahari, and accordingly must have been occupied by a large inland lake, of course, with an outlet.

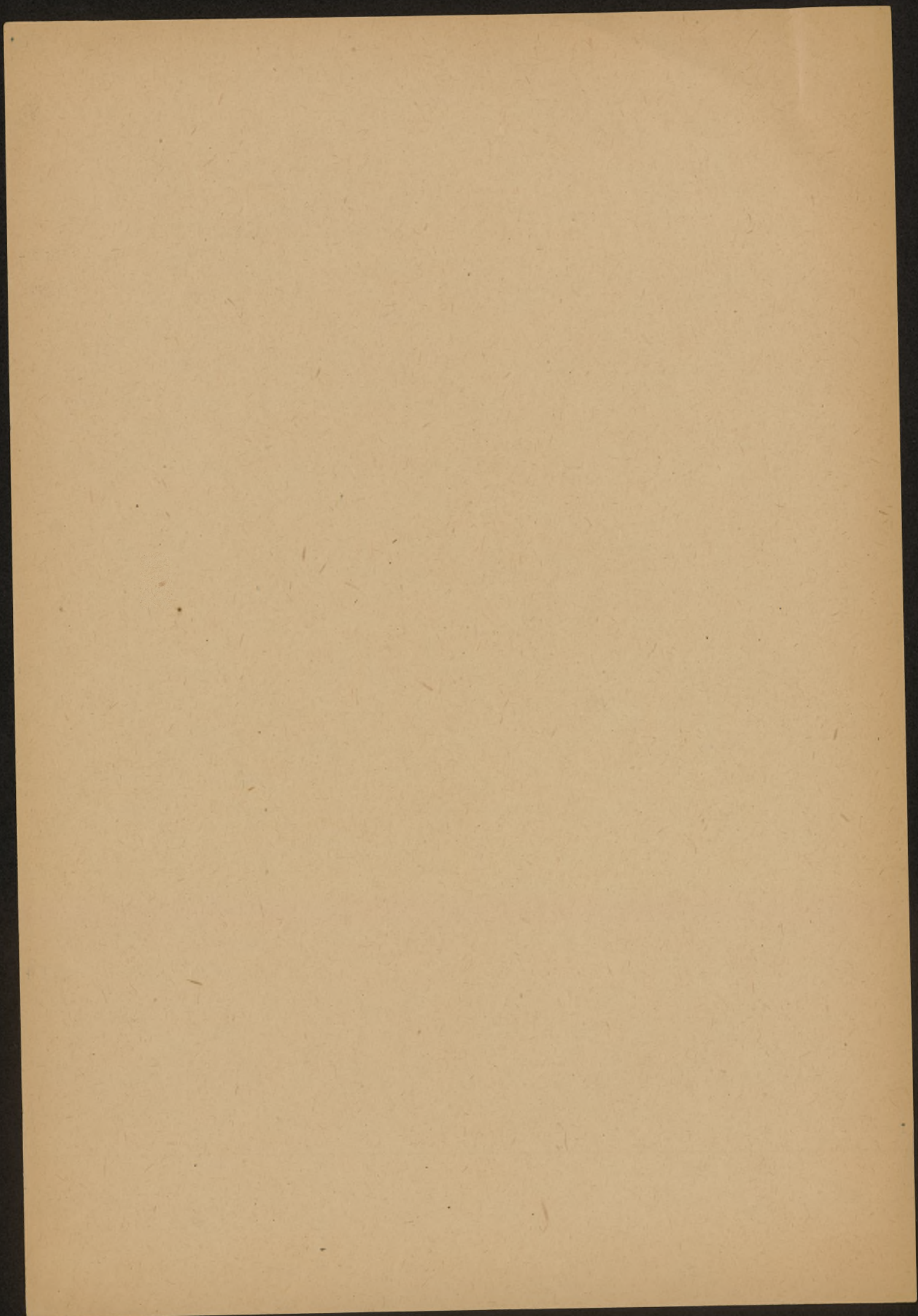
This one fact clears away the most important difficulties: the lack of ^{response} ~~connection~~ between the norms of the drainage system on the one hand, and the shape of the drainage basin and the course of the major stream on the other. A lake, particularly a tropical lake, free of drifts, cannot exert any attractive influence upon its tributaries, so that all norms of drainage systems belonging to a lake basin ipso facto remain normal. In the light of these considerations it is only the location of the divide between the drainage basin of Lake Congo and that of the river Pre-Congo that offered some difficulty. The solution of this problem can be probably found in the ^{elbow} ~~curve~~ of the Ubangi. For only the two long meridional courses, viz. the Lomami and the Lualaba, which through the eastern segment of the curve of the Ubangi drained into the basin of Chad-Kiri, belonged to the drainage basin of the river Pre-Congo. The remaining part of the present drainage basin of the Congo drained into the lake, which through the western segment of the ^{elbow} ~~curve~~ of the Ubangi was connected with the waters of the Pre-Congo (the upper segment of the present Congo) and together with those waters ~~was~~ drained into the basin of Chad-Kiri. In that phase of the history of the Congo the elbow of the Ubangi was not an elbow of capture but one of confluence. Lake Chad Kiri, of course, had an outlet into the Mediterranean, which had several ways at its disposal.

The estuarine Congo gap was created in the last phase of the great submergence of the Atlantic barrier. This fact determined the dismemberment of the twofold drainage system of Lake Congo and the river Pre-Congo; the attractive force of such a considerable lowering of the denudational level completed the formation of the present course of the Congo, the elbow of the Ubangi being transformed from an elbow of confluence into one of capture. In connection with these transformations the phase of desiccation began for the basin of Chad-Kiri.

4. The Niger-Benue system.

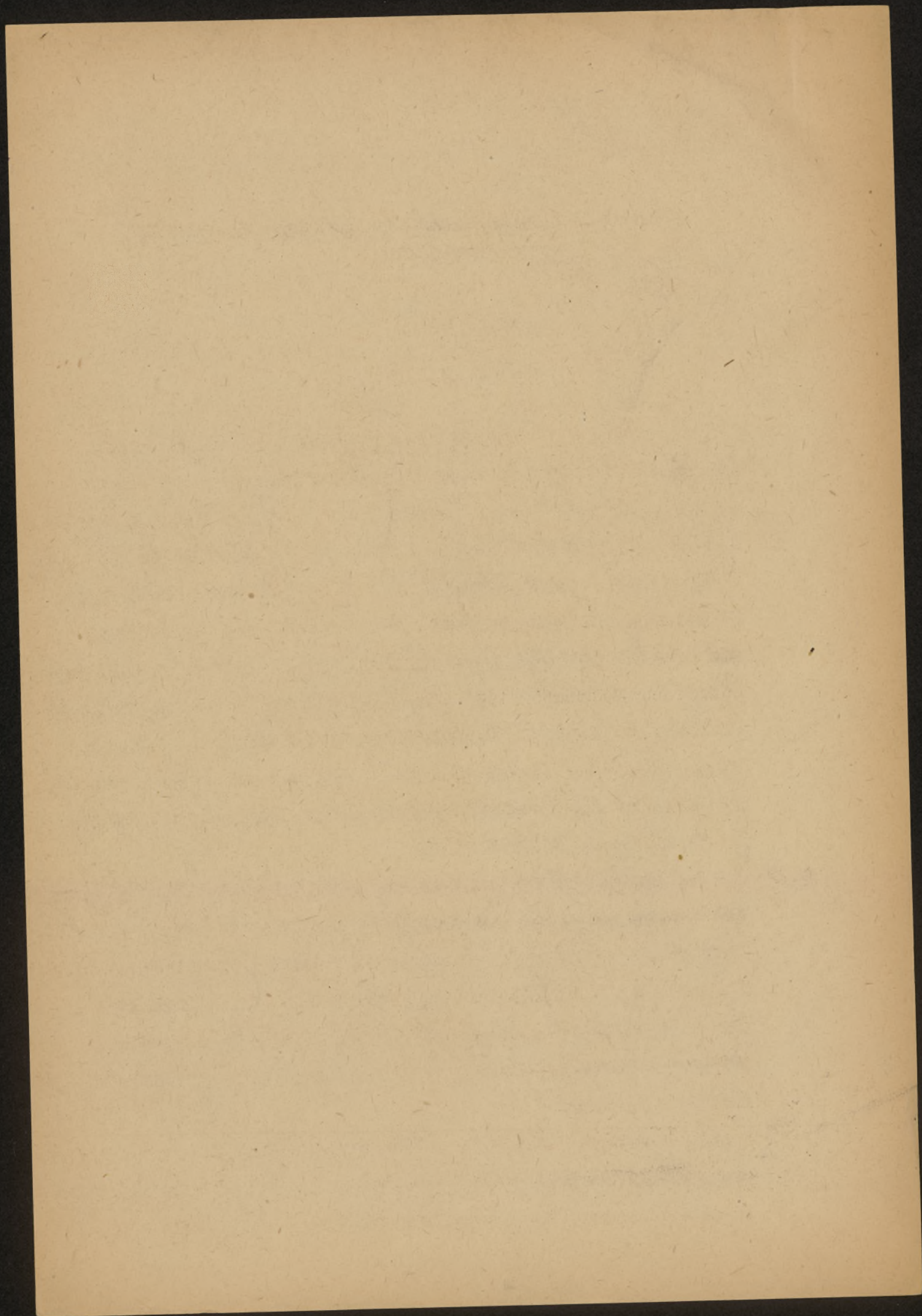
It remains only to answer the question, ~~why~~ why we supposed the discharge of the waters of the Congo via the ⁶basin of Chad-Kiri into the Mediterranean, instead of taking into consideration a lower way westwards, i.e. through the Benue into the Niger and ~~Guinea~~ Guinea Bay. The reason is that some details ~~of~~ in the drainage system of that region show that degradational processes were at work in the region of the Atlantic barrier - exactly as in the Congo basin but in a still higher degree. These processes engaged also the plateaus of Adamaua and of northern Nigeria, which in the initial phase were not yet separated by the Benue gap; this gap was created only in the last phase of the contemporary landscape. A material proof of this is the river Gongola, which belongs to the type of normal drainage system of northern Nigeria, directed towards Lake Chad but captured by the Benue, a recent and very aggressive intruder. This chapter of the history of African waters is connected with the development of the Niger, which in phase I ran north, perhaps as far as the Mediterranean, but attacked from Upper Guinea, with its heavy precipitation, returned, after several captures from its system (cf. the course of the Black Volta), to the corner of Guinea Bay, ^{the} a region of

the highest precipitation. Through this gap Guinean climatic influence penetrated into Sudan, and the encroachments of the Benue began.

This sketch of an analysis of the contemporary river system of Africa shows a remarkably uniform development of the contemporary landscape. The evolution presents three phases in each region. In the initial period, on account of the impermeability of the barrier, only two morphological regions of Africa can be distinguished: a trapezoid region and a triangular one. The basin formations of the continent show in all regions at least two meridional waves, which indicates that the initial event in the development of the contemporary landscape was the system of meridional trenches of eastern Africa.

Cracow, November 1950.

Brief summary of our last reflections.

After having put down to paper the above study we continued our reflections on the river system of Africa with the result of reaching a second paleographic synthesis bearing on the continent which formed the object of our analysis. It has since been published in English by the Polish Academy of Sciences and Letters (P.A.U., Bulletin ser. A.Nr3.). Having brought to a close both our conceptions on the paleography of Africa, the one published here (I) and the other in the Bulletin of the P.A.U. (II) I wrote this short synthetic note intended as an English summary to the paper published in the Bulletin of the P.A.U. which I supposed at that time to be printed in Polish only. But as the paper ultimately appeared only in English this note became out of place there but may serve its purpose ^{as} (here being) a final and perhaps best conception of all ^{the} (my) views and ideas formed on the matter in question.

43. Theoretical foundations.

The affinity of both the curve of erosion and the hypsographical curve, as well as the concept of the type of norm of the river systems characterising each ^{or its part} basin ^{we find} inferred from this fact formed the basis for our experiment. In a normal water network abnormal threads or abnormal complex patterns ~~xxxx~~ which are the result of either piracy or of survival ~~of the water system attract the attention.~~

On such observations and assumptions ^{were} ~~we~~ founded the rules of paleographic reconstruction. To illustrate the method used two types of norm of river systems were chosen amongst many. The system of the river Po constitutes a common and most normal type whereas the system of the lower Vistula exemplifies a type most abnormal. The tributaries ^{approaching the main river turn in its direction forming it at an angle} of the Po ~~turn along the course of the main river and join it at consecutively ever smaller angles.~~ ^{which becomes gradually smaller with its course.} On the ^{contrary and its} reverse the tributaries of the Vistula which has a northward course ^{fall into (B)} enter the main river flowing from north to south. A few thousand years ago when the Vistula flowed from the Baltic lobe of inland ice southwards its water system did in no wise differ from that of the Po. The tributaries of the Vistula how-

Handwritten text, possibly a signature or name, located in the center of the page.

Small handwritten text or mark located below the central signature.

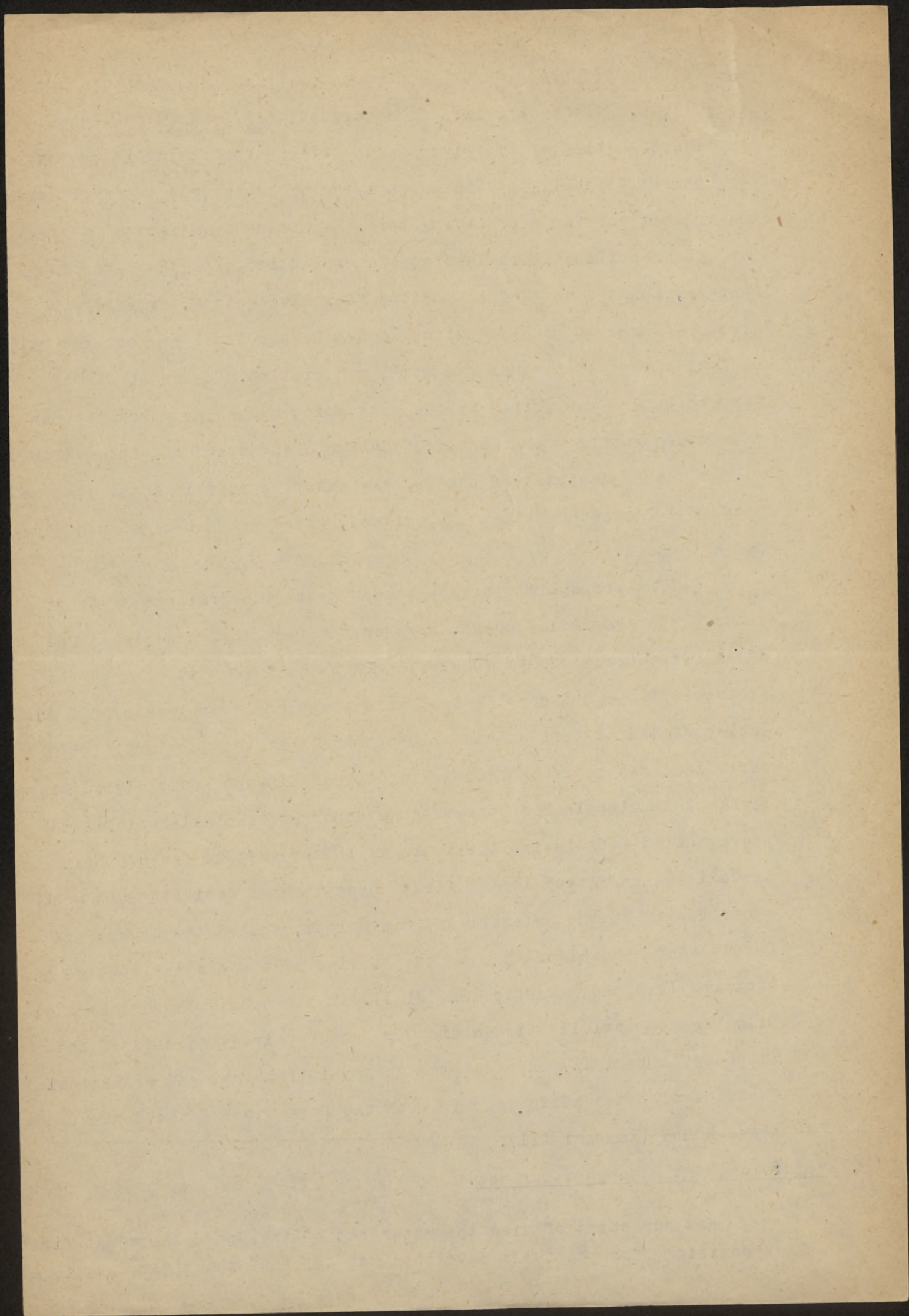
A horizontal line of handwritten text or a signature, spanning across the middle of the page.

Thus the Luapula ran before the capture by the Congo exactly towards Livingstone. On the same line in continuation of the Luapula runs the oldest section of the river Kafue which, ^{undergoing a capture} before being ^{in two phases} ~~attracted~~ ^{made} finally by the Zambezi, ^{point of convergence} converged towards the angle of the great river fan near Livingstone. The transformations of the water system outlined here ^{in consequence} lead to the conclusion that the water fan - Luangwa, Luapula and Kafue - ^{They were} united near Livingstone, crossing the present course of the Zambezi on a much higher level and consequently at a time when that river was still nonexistent. The great fan of eastern waters was joined at the same point by the even greater fan of western waters - the Kunene, Okavango, Kwando and the upper Zambezi. At the ^{of convergence} angle-point of the fan the waters spread into two now desiccated lakes the Ngami and Makarikari, which at that time must have had an outlet.

The broad Limpopo gap-gate suggests the drainage of these waters into the Indian Ocean. However the fact that the high level of the flat basin of Ngami-Makarikari competes successfully in the drainage of the Bulawayo plateau with the much lower levels of denudation of the Zambezi and the Limpopo and that the many small and periodical waters in the close vicinity of ^{The} Limpopo water-divide near Serowe and Molepole flow towards the centre of the Kalahari basin prove that the following thesis is well founded: The fan ^{like formation} of the Zambezi waters ^{followed} flowed in the first phase without deviation ~~along~~ the central axis of the Kalahari and via Molopo, ^{met, fell into} entered the Orange, and ^{It was operative in creating (forming)} formed there the oldest gap in the barrier of the African continent ^{and drained} ~~draining~~ (into the Atlantic (Zambezi I)). In the second phase this Anti-Nile became partially dismembered in part by piracy on side of the Limpopo (Zambezi II) and the present physiographical and biological features of South Africa set in with the formation of the Zambezi gap above Zumba (Zambezi III).

45. Evolution of the Congo water net.

From our point of view the water net of the Congo seemed at first unpromising, ^{as} for the fully developed net types of the river Kassai, ~~is~~

ever had not time enough to adapt themselves to the changes in the course of the main river, but the process of adjustment to the new pattern created by the Vistula is in progress.

The few fragmentary ~~analyses~~ paleographic analyses of the territory of Poland and of various European countries induced us to put to the test of ~~our~~ experience thus gained the water system of an entire continent. Our choice fell on Africa, a continent least disturbed tectonically and not devoid of river systems on large areas like Australia.

44. The development of the Zambezi system.

In an attempt to give in a most condensed form some idea of the "itinerary" ^{it is} we refrained from outlining a systematic picture and pointed out, directly, ^{the} these great anomalies of the African water net which ^{they} proved ^{considerations} after many experiments to be the key to African paleogeography. Such capital instances in the hydrography of Africa are: the Luangwa, tributary of the Zambezi, the suboceanic canyon of the Congo and the bend of the Ubangi, tributary of the Congo.

The Luangwa issuing from the northern corner of Lake Nyassa runs to the south-west and enters the Zambezi, which flows in an opposite direction to the north-east. This paradoxical physiographic situation, ^{falls into (?)} is ^{explained} determined physically by the fact that the Luangwa runs in a "ditch", is conceivable only as being of short duration, but ^{however} this is excluded (as the ~~xxxx~~ "ditch" is ~~only~~ of pliocene age. Moreover to crown the anomaly the right bank tributaries of the Zambezi between Zumbo and Livingstone enter it at an angle of 90° or more, reminiscent of the tributaries of the lower Vistula. ~~That~~ brings us to the conclusion that the north-east course of the Zambezi below Livingstone is a recent feature and that ^{earlier} (the Zambezi ran in the same but more elevated bed in an opposite direction to the south-west. The water system west of Luangwa serves to support the argument. The Luapula (running parallel to the Luangwa), the longest head stream of the Congo, flows in its oldest upper section to the south-west.

34 80

as well as of Luabala-Lomami did not show any correlation neither with the shape of the basin nor with the course of the main river. In the attempt to find here too a solution we were helped by the points of contact between both the nets, of the Zambezi and of the Congo.

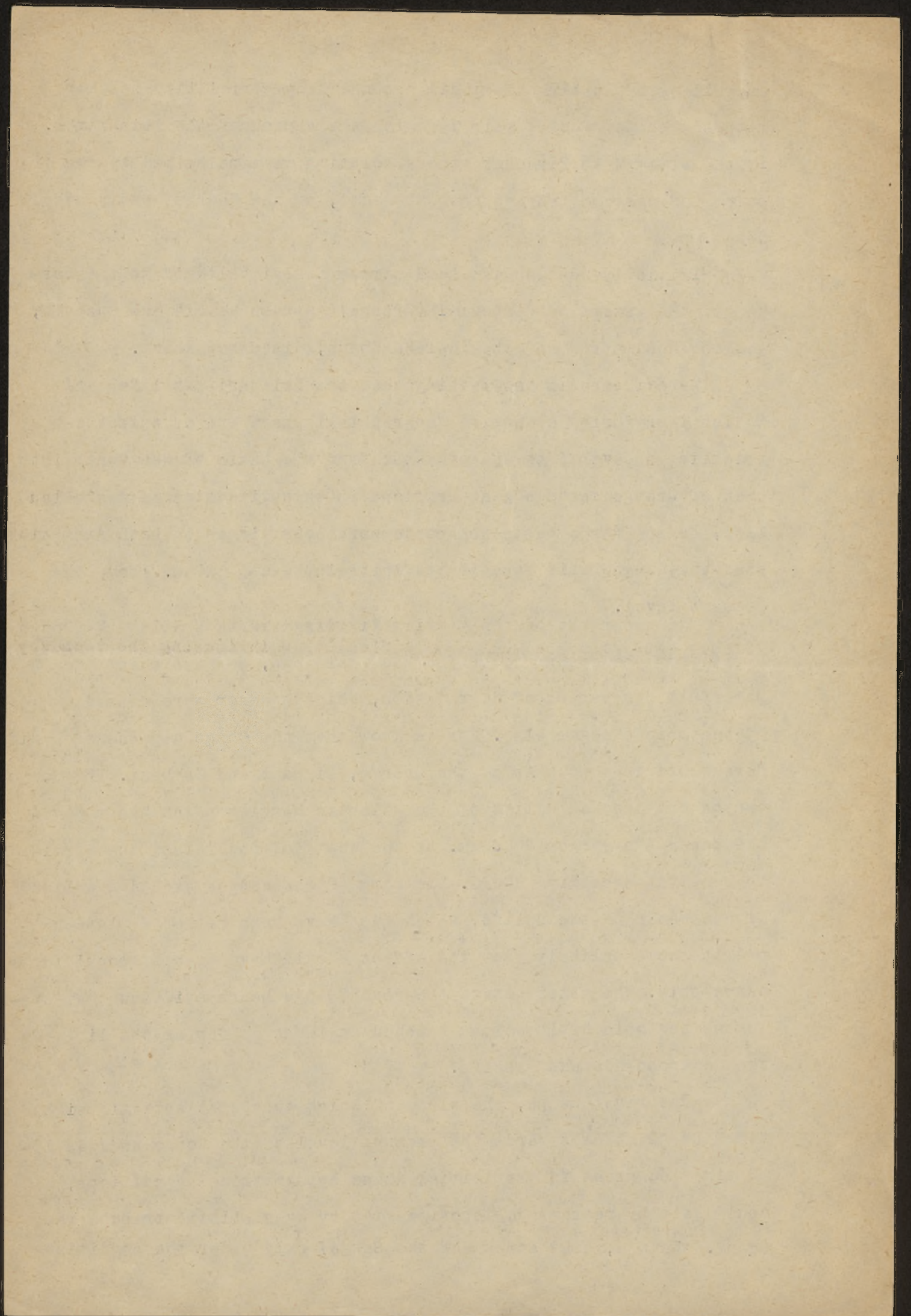
Luabala

Initially The longest head stream Kassai belonged to the system of the waters of Zambezi I (Orange) just so as did the Luapula, the longest head stream of the Luabala-Congo, discussed above.

There is ample evidence is ~~not lacking~~ that the Kalahari ^{depression} was life- and motionless during an entire geographical phase and as ~~xxx~~ the trickling of even a thread of water from the basin of the Congo into that of Orange needs a steeper slope in that direction we may calculate, taking for a basis the contemporaneous slopes in both directions that the Congo basin rose in its initial phase 5-600 m. above the present level.

The water net of the barrier ~~dividing~~ separating the Congo basin from the ocean was subject to analogous, perhaps even more powerful processes of degradation, which however were caused there by tectonic changes also. For we know that the Congo gap was of a different origin than that of the Orange, Limpopo and Zambezi. The Congo canyon cut into an uplift of the Atlantic barrier which has removed the ocean shore over 200 km. to the west and has raised the barrier to a height exceeding 2000m. The form of the canyon excludes a linear character of the uplift, which must have been rather a plateau and it seems unlikely that its effect should have been of local importance only. The water net of the river Sanga bears evidence that analogous tectonic dislocations reached at least as far as the line of the Cameroon-Adamaoua massifs.

The river Sanga, the slope of which to the Atlantic is eight times as great as towards the present level of the Congo and was 15-20 times as great in the initial ~~phase~~ hypsometrical conditions, could gain by retrograde erosion victory over Atlantic tributaries (conf. the ^{course of the} Dja, head stream of the Sanga) only under the condition

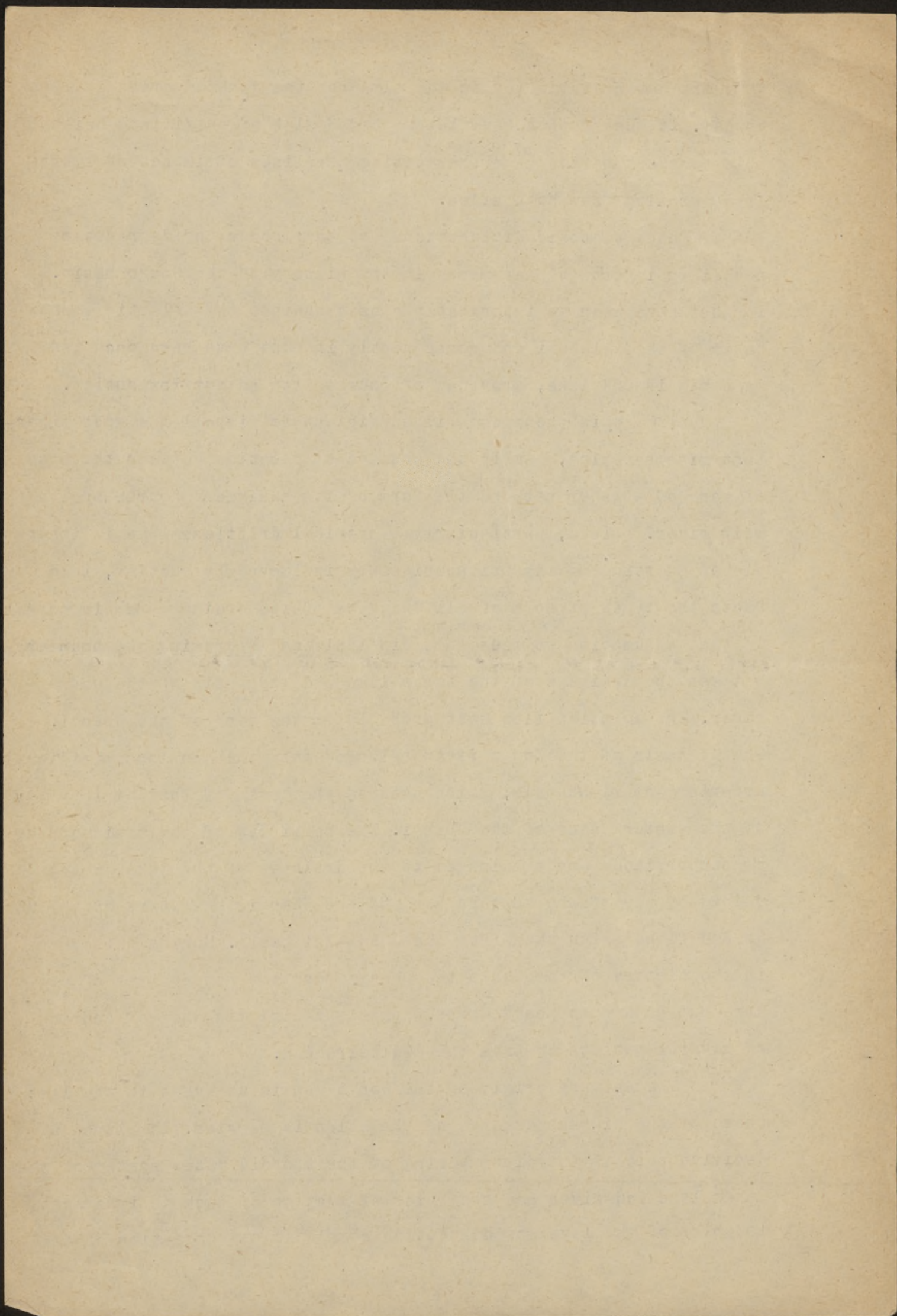

that the water divide was at the time not the denuded crest it is to day. It must rather have been a broad slab of sufficient height able to check by its mass the meeting the lines of impact of retrograde erosion from both sides.

These tectonic dislocations and the process of degradation reveal an important phenomenon in the history of the Congo basin. It must have been as impermeably closed against the Atlantic as the basin of the Kalahari and consequently it must have been occupied by a big inland lake, provided of course with an ~~exit~~ outlet.

Alone this phenomenon is sufficient to dispell the most important misconception, namely the absence of relation between the type of norm of a water net and the form of its basin and course of its main river. A lake, particularly a tropical driftless lake is incapable of exerting on its tributaries any influence by suction, ipso facto the types of norm of all the nets of its drainage remain normal. On that assumption we meet ^{only with} some difficulties in drawing the boundary between the drainage of the Congo lake and the basin of the Congo river. The solution lies most probably in the bend of the Ubangi. To the basin of the Congo river belonged only the two long meridional arteries Lomami-Luabala, which entered the basin of Chad-Kiri by way of the eastern bend of the Ubangi. The remainder of the basin of the contemporaneous Congo belonged to the drainage of the lake, which joined by way of the western bend of the Ubangi the waters of the Congo and flowed with them into the Chad-Kiri basin. During this phase in the history of the Congo the Ubangi bend was not an arch of capture but an arch of confluence. Lake Chad-Kiri disposed of course of several outlets towards the Mediterranean.

The estuary origin of the Congo gap is an event in the last phase of the big submergence of the Atlantic barrier. It played a decisive role in the dismembering of the twofold water system of the Congo lake and river and the power of suction of such an important lowering of the level of denudation completed the formation of the

contemporaneous course of the Congo, by changing the Ubangi bend from a confluent into a capturing one. Along with these transformations started the phase of dessication of the Chad-Kiri basin.

46. The water net Niger-Benue

We still owe the answer to the question why when discussing the flow of the Congo via the Chad-Kiri basin to the Mediterranean we did not take into consideration a lower course, namely the outlet to the west. This would have been an indirect way by means of the Benue river to the Niger and the Gulf of Guinea. We did not take it into consideration for there is ample evidence that ⁱⁿ the water net of that area a more intense process of degradation of the Atlantic barrier was in operation than in the area of the Congo basin and that it embraced also the massifs of Adamaoua and northern Nigeria, these being in the initial phase still not separated by the gap of Benue, which came into existence only in the last phase of contemporaneous landscape. A concrete proof thereof is given by the river Gongola which belongs to the normal water net of northern Nigeria directed towards the Chad but was captured by the Benue. In relation to the Gongola, the Benue is a recent invader.

This chapter in the history of African waters is connected with the fate of the Niger, which in phase I. was running northward and perhaps was flowing also to the Mediterranean, but under the influence of attacks from Upper Guinea, most abundant in rainfalls, it turned - many times captured (conf. the course of the Black Volta) - towards the corner of the Gulf of Guinea, which is the most abundant in precipitations. When the climatic influence of Guinea reached deep into the Sudan through this gap, Benue started its campaign of piracy.

This cursory analysis of the contemporaneous water net of Africa disclosed a strikingly homogeneous development of the recent landscape. We meet the three phases of that evolution everywhere. In the initial phase Africa was closed much more impermeably than it is to day. This primary impermeability permits to discern only two morphological

regions in Africa, the trapezoid^{al} and the triangular, and the meri-
~~ditional~~
dional and at least double undulation of the basin forms of the
continent points to the fact that the system of meridional trough
faults ~~xxx~~ of eastern Africa became the initial feature in the
development of the recent landscape.

CZĘŚĆ III

Skrót ostatnich doświadczeń.

Po skreśleniu tego zarysu kontynuowaliśmy jeszcze nasze rozważania nad siecią wodną Afryki, a w ich wyniku powstała druga z rzędu synteza paleogeograficzna obranego jako przedmiot analizy kontynentu. Została ona opublikowana przez P.A.U. w języku angielskim (Bull. A, Nr 3). W końcu notka syntetyczna zredagowana już po sfinalizowaniu obu koncepcji paleogeograficznych Afryki, publikowanej tu (I) i w PAU (II), przeznaczona zrazu jako angielskie Resumé dla PAU, w przypuszczeniu, że rozprawa będzie tam drukowana tylko w jęz. polskim. Ponieważ rozprawa w PAU została opublikowana tylko w jęz. angielskim, notka ta straciła tam rację bytu, osiąga ją natomiast w tym miejscu jako ostateczna i bodaj najlepsza koncepcja wszelkich mych myśli i sądów w tej mierze.

43. Podstawy teoretyczne.

Podstawą tego eksperymentu jest fakt pokrewieństwa dwóch krzywych, erozyjnej i hipsograficznej, jako też wywiedzione stąd pojęcie normy sieci wodnej, właściwej każdemu dorzeczu, lub jego części. W tkance normalnej występują nitki, lub całe kompleksy sieci anormalnej w następstwie kaptażu bądź przetrwałości sieci wodnej.

Na takich założeniach i spostrzeżeniach oparto zasady rekonstrukcji paleogeograficznej. Dla ilustracji metody pracy podano z licznych dwa tylko typy norm sieci wodnej. Sieć Padu to pospolity i najbardziej normalny typ sieci, sieć dolnej Wisły, charakteryzuje typ najbardziej anormalny. Dopływy Padu skrecają ku kierunkowi jego biegu i uchodzą doń pod coraz mniejszym kątem, dopływy Wisły na odwrót — Wisła płynie ku N, dopływy płyną do niej — ku S. Przed kilku tysiącami lat, gdy Wisła płynęła z jezora lądolodu bałtyckiego ku S, jej sieć wodna spływająca jak dzisiaj ku S nie różniła się niczym od sieci Padu. Gdy jezoro bałtycki stajał, a dolna Wisła spłynęła do Bałtyku. Dopływom Wisły brakło czasu w naddążaniu za zmianą jej biegu, ale proces ich adaptacji jest już w toku.

Po przeprowadzeniu kilku oderwanych analiz paleogeograficznych, na terenie Polski i różnych krajów europejskich postanowiono wystawić na próbę zdobytych doświadczeń sieć wodną całego kontynentu. Wybór padł oczywiście na Afrykę, najmniej tektonicznie

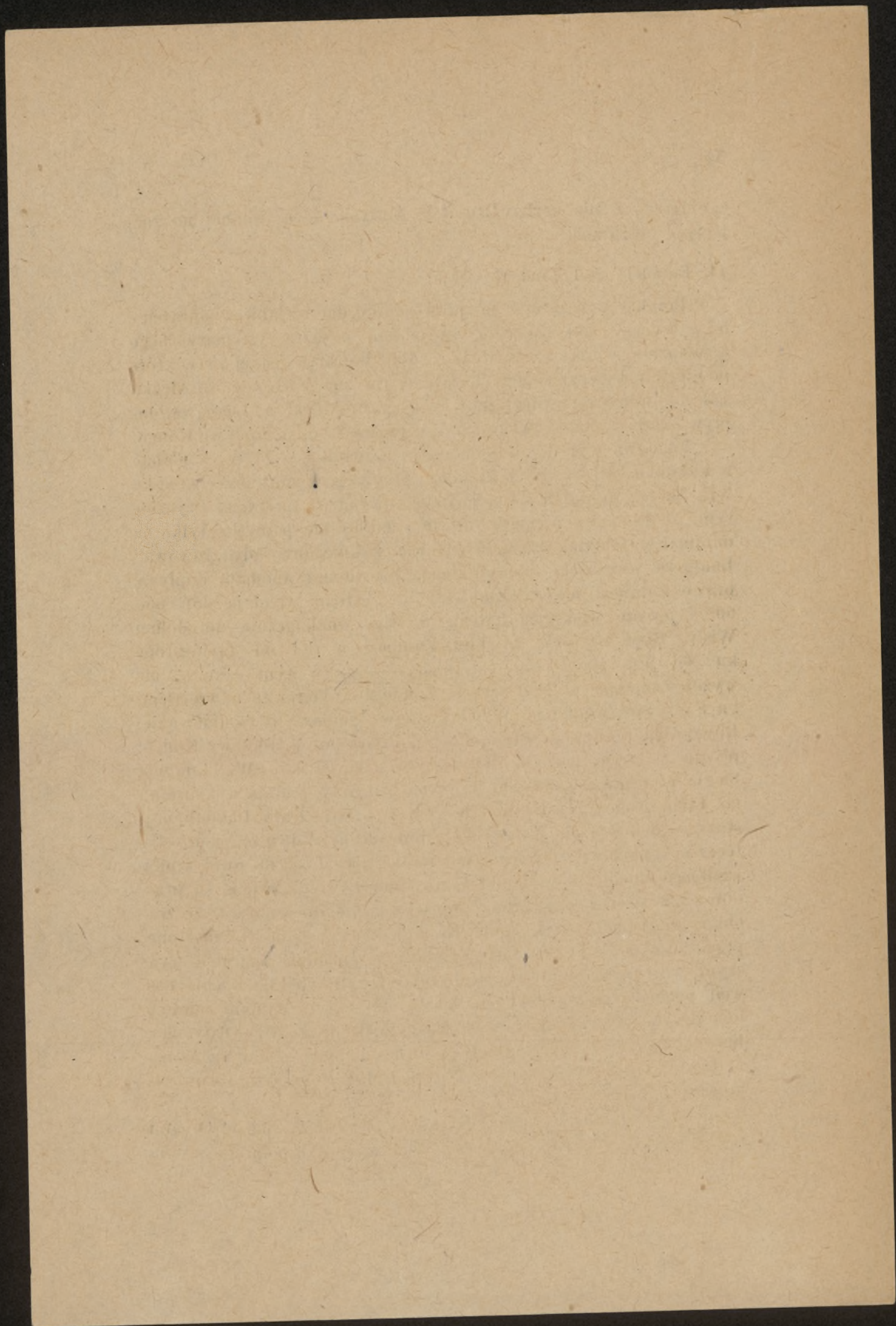
zaburzona, a nie pozbawiona jak Australia sieci wodnej na rozległych obszarach.

44. Ewolucje sieci Zambezi.

Pragnąc w najkrótszym sprawozdaniu dać niejaki wyobrażenie o „drodze”, zrezygnowano z podania obrazu systematycznego a wskazano wprost na te wielkie anomalie afrykańskiej sieci, które po długich eksperymentach okazały się kluczem paleogeografii Afryki. Tak kapitalnymi incydentami w hydrografii Afryki są: Luangwa, dopływ Zambezi, podmorski kanion Kongo i łuk Ubangi, dopływu Kongo.

Luangwa wypływa z północnego narożnika j. Niasa, a płynąc w kierunku SW wpada do Zambezi, płynącego wprost przeciwnie ku NE. Ta paradoksalna sytuacja fizjograficzna, uzasadniona fizycznie tym, że Luangwa płynie w „rowie”, dałaby się pomyśleć tylko na minimalny przeciąg czasu, który jest wykluczony, gdy „rowowa” Luangwa jest wieku pliocenckiego. Na domiar anomalii dopływy prawe Zambezi między Zumbo i Livingstone wpadają doń pod 90° i jeszcze większym kątem, a więc analogicznie do dolnej Wisły. Stąd wniosek, że bieg Zambezi w dół od Livingstone ku NE jest zjawiskiem ostatnich dni, że w tym samym, ale wyżej wzniesionym łożu płynęła Zambezi w kierunku odwrotnym, ku SW. Sieć wodna na W od Luangwy popiera to rozumowanie. Równoległa do Luangwy Luapula, najdłuższy potok źródłowy Kongo, płynie w swym górnym najstarszym odcinku ku SW. Luapula biegła więc przed kaptażem na rzecz Kongo dokładnie w kierunku na Livingstone. Na tej linii biegnie w przedłużeniu Luapuli najstarszy odcinek rzeki Kafue. Ta zanim uległa w dwu etapach ostatecznie kaptażowi na rzecz Zambezi, kierowała się do owej szpicy wielkiego wachlarza wód pod Livingstone. Przedstawione tu przeobrażenia sieci wodnej wiedą konsekwentnie do wniosku, że wachlarz wód: Luangwa, Luapula, Kafue jednoczył się pod Livingstone, przekraczając dzisiejszy bieg Zambezi w poziomie znacznie wyższym, więc jeszcze nie istniejącej rzeki. Z tym wielkim wachlarzem wód pochodzenia wschodniego łączył się w tym samym miejscu jeszcze większy wachlarz wód zachodnich: Kunene, Okavango, Kwando i górna Zambezi. Wody te rozlewały się u szpicy wachlarza w dwa dziś wyschnięte jeziora: Ngami i Makarikari, które wówczas musiały być odpływowe.

Szeroka brama Limpopo sugeruje odpływ tych wód do Oceanu Indyjskiego. Tymczasem fakt, że płaska, a wysoko położono wanna

Ngami—Makarikari w drenowaniu wyżyny Bulawayo konkuruje skutecznie z o wiele niższymi poziomami denudacyjnymi Zambezi i Limpopo, a liczne drobne i periodyczne wody najbliższego sąsiedztwa działu wodnego Limpopo w okolicy Serowe i Molepolole spływają ku wnętrzu niecki Kalahari, dowodzą słuszności następującej tezy: Wachlarz wód Zambezi, nie zbaczając w pierwszej fazie nigdzie, wiódł centralną osią Kalahari i via Molopo, wpadał do Oranje, tam dokonał najstarszego przełomu bariery ładu afrykańskiego i tonął w Atlantyku (Zambezi I). W fazie II nastąpił częściowy rozbiór tego Anti-Nilu na skutek częściowego kaptażu na rzecz Limpopo (Zambezi II), a dzisiejszy stan fizjograficzny i biologiczny południowej Afryki zainicjował przekop Zambezi powyżej Zumbo (Zambezi III).

45. Ewolucja sieci Kongo.

Sieć wodna dorzecza Kongo nie otwierała zrazu z naszego punktu widzenia dalszych perspektyw, skoro doskonale rozwinięte typy sieci rzeki Kassai, jako też Lualaba — Lomami nie wykazywały żadnych korelacji ani z kształtem basenu, ani z przebiegiem rzeki głównej. Do poszukiwanego i tu rozwiązania zbliżyły nas kontakty, zachodzące między obu sieciami, Zambezi i Kongo. Tak, jak poznała już Luapula, najdłuższy potok źródłowy Lualaba-Kongo, tak też i najdłuższy potok Kassai przynależał inicjalnie do systemu wód Zambezi I (Oranje).

Ponieważ nie brak podstaw do twierdzenia, że niecka Kalahari była w ciągu trwania całego cyklu geograficznego zupełnie martwą i nieruchomą, a przynależność jakiegokolwiek nitki wodnej dorzecza Kongo do dorzecza Oranje wymagała przewagi spadku wód w kierunku Oranje, przeto wstawiając w rachubę wartości współczesne dla spadku wód w obu kierunkach dojdziemy do przekonania, że basen Kongo wznosił się w fazie inicjalnej o 5—600 m wyżej aniżeli dzisiaj.

Sieć wodna bariery, odgradzającej dorzecze Kongo od oceanu uległa analogicznym, może jeszcze potężniejszym procesom degradacyjnym, które jednak były tam także spowodowane ruchami skorupy. Wiadomo bowiem, że przełom Kongo powstał inaczej niż Oranje, Limpopo, Zambezi. Kanion Kongo wciął się w elewację bariery atlantyckiej, która cofnęła brzeg oceanu o przeszło 200 km na W, a spiętrzyła barierę do wysokości przenoszącej przeważnie 2000 m. Forma kanionu wyklucza linearny charakter elewacji, ona

*elewacja
w kierunku
atlantyckim*

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing to be the main body of the document.

Third block of faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a conclusion or signature area.

była płaszczynowa a jest mało prawdopodobne, by była zjawiskiem lokalnie zbyt ograniczonym. Sieć wodna rzeki Sangha dowodzi, że analogiczne ruchy skorupy sięgały co najmniej po linię wierzchów Kamerun-Adamaua.

Rzeka Sangha, o spadku ośm razy większym do Atlantyku, aniżeli do współczesnego poziomu Kongo, a 15—20 razy większym w warunkach hipsometrii inicjalnej, mogła wsteczną erozją także na atlantyckich dopływach osiągnąć zdobycze (por. bieg rz. Dja, potoku źródłowego Sangi) tylko pod tym jedynie warunkiem, że dział wodny nie przedstawiał jak dzisiaj wypreparowanego denudacyjnie grzbietu. Był on wówczas szeroką płytową i oczywiście odpowiednio wysoko położoną miazgą, utrudniającą spotkanie się obustronnych linii ataku wstecznej erozji.

Te ruchy skorupy i te procesy degradacyjne wyjaśniają doniosły fakt w historii dorzecza Kongo. Dorzecze to, w inicjalnej fazie było tak szczelnie odgradzone od Atlantyku jak niecka Kalahari, musiało być więc zajęte przez wielkie śródlądowe jezioro, oczywiście odpływowe.

Ten jeden fakt usuwa najważniejsze nieporozumienia: brak związku między normami sieci wodnej a kształtem dorzecza i biegiem rzeki głównej. Jezioro, zwłaszcza tropikowe, wolne od dryftów, nie jest zdolne wyrzucić na swe dopływy żadnego wpływu aspiracyjnego; wszystkie więc normy sieci należących do zlewiska jeziornego pozostają ipso facto normalne. W takim świetle pewne trudności nasuwało tylko rozgraniczenie zlewiska Jeziora Kongo od dorzecza rzeki Kongo. Rozstrzygnięcie tej kwestii znajduje się prawdopodobnie w łuku Ubangi. Do dorzecza rzeki Kongo należały bowiem tylko dwie długie południkowe arterie Lomami-Lualaba, które wschodnim ramieniem łuku Ubangi wpływały do basenu Czad-Kiri. Reszta dorzecza współczesnego Kongo była zlewiskiem jeziora, które zachodnim ramieniem łuku Ubangi łączyło się z wodami rzeki Kongo i wraz z nimi wpadało do basenu Czad-Kiri. Łuk Ubangi w tej fazie historii Kongo nie był łukiem kaptażowym lecz konfluencyjnym. Jezioro Czad-Kiri było oczywiście odpływowe a odpływ ten rozrządzał kilku drogami wiodącymi do Medyteranu.

Powstanie ujściowe przełomu Kongo dokonało się podczas ostatniej fazy wielkiego zanurzenia się bariery atlantyckiej. Fakt ten zadecydował o rozbiórce podwójnego systemu wodnego jeziora i rzeki Kongo, a siła aspiracyjna tak znacznego obniżenia poziomu denudacyjnego zakończyła kształtowanie współczesnego biegu Kongo

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen in der Anlage einen Rachenabstrich des / der
_____ wohnhaft in _____

_____, Strasse, Nr.: _____

zur Untersuchung auf Diphtherie-Bazillen. Das Untersuchungsergebnis
ist an Herrn Dr. med. _____

in _____
_____ Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

(Stempel)

_____
(Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194 _____

_____
(Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194 _____

in _____

Herrn

Dr. med. _____

in _____
_____
_____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.
(Unzutreffendes durchstreichen !)

(Dienstsiegel)

_____
(Unterschrift)

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen in der Anlage einen Rachenabstrich des / der
_____ wohnhaft in _____

_____, Strasse, Nr.: _____

zur Untersuchung auf Diphtherie - Bazillen. Das Untersuchungsergebnis
ist an Herrn Dr. med. _____

in _____

_____ Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

(Stempel)

_____ (Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194

_____ (Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194

in _____

Herrn

Dr. med. _____

in _____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.
(Unzutreffendes durchstreichen !)

(Dienstsiegel)

_____ (Unterschrift)

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen **in** der Anlage einen Rachenabstrich des / der
_____ wohnhaft in _____
_____, Strasse, Nr.: _____

zur Untersuchung auf Diphtherie-Bazillen. Das Untersuchungsergebnis
ist an Herrn Dr. med. _____

in _____
_____ Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

(Stempel)

_____
(Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194

_____
(Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194

in _____

Herrn
Dr. med. _____

in _____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.
(Unzutreffendes durchstreichen !)

(Dienstsiegel)

_____
(Unterschrift)

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen in der Anlage einen Rachenabstrich des / der
_____ wohnhaft in _____

_____, Strasse, Nr.: _____

zur Untersuchung auf Diphtherie-Bazillen. Das Untersuchungsergebnis
ist an Herrn Dr. med. _____

in _____

_____ Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

(Stempel)

_____ (Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194

_____ (Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194

in _____

Herrn

Dr. med. _____

in _____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.
(Unzutreffendes durchstreichen !)

(Dienstsiegel)

_____ (Unterschrift)

Je mehy ~~stopy~~ stopy misraduone ~~Kanjo~~ podmorskim Kanjonem
Bongo dostrachy zmeruyl obourio bojeny conimurij po liny, moralois
Ramonu-Adamaua, o uau miodoy sicc' radm bys stacris, 4 negofanis
Oraki Sanga.

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen in der Anlage einen Rachenabstrich des / der
_____ wohnhaft in _____

_____, Strasse, Nr.: _____
zur Untersuchung auf Diphtherie-Bazillen. Das Untersuchungsergebnis

ist an Herrn Dr. med. _____

in _____

_____ Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

(Stempel)

_____ (Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194

_____ (Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194

in _____

Herrn

Dr. med. _____

in _____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.
(Unzutreffendes durchstreichen !)

(Dienstsiegel)

_____ (Unterschrift)

wielkie nadzieje z powstaniem państwa Kongo. Później ten kraj stał się już nie
stała się wielką siłą, w której nie ma już powstania państwa, ale
jedną z wielkich sił w Kongo. I dlatego, kiedy już w końcu zamieszkał
cały ten kraj Kongo, był to kraj i Kongo, który stał się państwem.

Wskazyje problemy, niekiedy rozwiązywane przez ekspedycje Tilho (1909-13), jedno
z pytań domaga się odpowiedzi: Dlaczego, mimo że w końcu Kongo
Crad-kiri do władzy nie było, to jest to z powodu, że w końcu tego
krajem rządzący via Benue z na zachód do Nigeru i z Góry Gwinea.
Dlatego, że w końcu Tilho i później w końcu w tym rodzaju, że w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
a w końcu jego powstanie, w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
degradacji. W końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu

Z uwagi na to, że Nigeru spójność Kongo od w końcu, to jest to
z uwagi na to, że w końcu, w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu

Teu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu

W końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu
w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu w końcu

Konow, dnia Beluadoki, 29/11 50

↓ do Red II
CR d

[Signature]

8/11 1950
XII
Ostanie
rety.

An das Staatliche Hygienische Institut

in _____

Ich übersende Ihnen in der Anlage einen Rachenabstrich des / der

_____ wohnhaft in _____

_____, Strasse, Nr.: _____

zur Untersuchung auf Diphtherie-Bazillen. Das Untersuchungsergebnis

ist an Herrn Dr. med. _____

in _____

_____ Strasse, Nr.: _____ mitzuteilen.

(Stempel)

_____
(Unterschrift des Arztes)

_____, den _____ 194

_____
(Wohnort und Wohnung)

STAATLICHES HYGIENISCHES INSTITUT

Krakau, den _____ 194

in _____

Herrn

Dr. med. _____

in _____

Der Rachenabstrich des / der Obengenannten ist positiv / negativ.

(Unzutreffendes durchstreichen !)

(Dienstsiegel)

_____
(Unterschrift)

SPÓŁDZIELNIA INWALIDÓW „POLIGRAF”
30-011 Kraków, ul. Oboźna 10
TECZKA KARTONOWA A4
BN-73 7385-07 SWW 2712-49